

sul acestei rugini brune ce apare toamna la grâu și secară.

Ca să stîrpic pirul din locurile noastre, s'a scris de atâtea ori că trebuie să facem arături mai adînci și grăpare mai puternică a locului arat, ca să se pôtă scôte tot pirul și alte burueni la suprafața locului, spre a le uscă și ale arde.

V. S. Moga.

6 pagină din istoria tipografiei Române

— 25 ani de muncă —

In ziua de 23 Octombrie, am primit din partea d-lui Carol Göbl, cu o prietenscă dedicație, un minunat volum, cu titlul ce dau acestor rînduri.

Am simțit o nespusă bucurie răsfoind acest volum, tipărit în atelierele «Carol Göbl», adus ca omagiū aceluia care a dat numele sēu Institutului de Arte Grafice din strada Dómei, unde se tipăresce și revista «Albina».

Sunt aprópe 20 de ani de când, ca redactor și administrator al diarului românesc, scris în franțuzesce «Etoile Roumaine», am cunoscut pe Carol Göbl. In acest timp, afară de vr'o 4 — 5 ani, am lucrat neîntreput, conducēnd diverse publicațiuni, în atelierele d-sale, așa că am putut să-mi dau sēma de chipul cum a putut să capete un loc atât de însemnat acest mare industriaș, care la 16 Aprilie 1901, s'a retras din afaceri, după o muncă neîntrepută de 42 de ani.

Vecinic în mijlocul lucrătorilor sēi, îmbărbătându-i la muncă, fiind povățuitorul ca și sprijinitorul lor, servitor al datoriei, n'a pregetat nici odată spre a și-o îndeplini.

El a considerat meseria căreia se devotase, nu numai un mijloc de îmbogățire, ci și un ideal al artei. De aceea an cu an, am vedut îmbunătățindu-și atelierele și făcēnd tot ce a putut pentru ca ele să fie nu numai bune de lucru, dar și bune pentru sănătatea lucrătorilor.

Volumul ce-l am înainte și în care se coprind pe lângă o tablă de tóte lucrările executate în atelierele sale, și cuvîntările, scrisorile și telegramele rostite și primite cu pri-lejul jubileului de 25 de ani de muncă a d-lui Carol Göbl,

este istoria pe scurt a artei tipografice la noi, ca și o schiță plină de învățături a vieții și activității unui om care a avut ca ideal «arta», iar ca mijloc de îndeplinire «munca».

Acei cari vor avé să cerceteze istoria artei grafice la noi, vor găsi în acest frumos și artistic volum multe date de mare însemnătate.

Carol Göbl și-a început cariera în 1859, ca elev în tipografia Romanoff et Rasidescu, a lucrat apoi prin mai multe tipografii din străinătate, a condus în calitate de mașinist-șef tipografia nemuritorului C. A. Rosetti, iar în anul 1876, a cumpărat-o de la d-l Laurian, devenind ast-fel patron.

La 16 Aprilie 1901, d-l Göbl și-a serbat deci: 17 ani de muncă grea de elev, lucrător și mașinist și 25 ani de patron, sau mai bine 42 ani de străduințe spre a atinge un ideal.

Dar volumul de care vorbim mai are încă o însușire de căpetenie, din punct de vedere artistic. El este o operă de adevărată artă tipografică. Portretul colorat al M. S. Regelui, ca și alte numeroase ilustrațiuni, facsimilele și mai ales acele chenare și ornamentări, variind de la pagină la pagină, tóte în vechiú și curat stil românesc, dau acestei lucrări coloritul unei opere care va fi de sigur cercetată de pictori, desemnatori, tipografi, ca și de toți amatorii.

Fie ca această lucrare artistică și instructivă se serve de pildă, meseriașilor noștri. Ea este oglinda în care oricine póte vedé lămurit, că prin muncă, bună rânduială, cinste și cumpătate, poți ajunge să faci din *o meserie mică, o industrie mare*; dintr'o lucrare neînsemnată o operă de artă.

Const. C. Pop.-Tașcă.

Din legendele poporului.

Când bunul Dumnezeu a făcut lumea cu tóte ale sale și cu rostul lor, râbdarea rămăsese ne aședată, căci unde o sădea sfinta mână, ea tot răsăriă.

A sădit-o în pământ, ea a răsărit și a eșit; a îngropat-o în piatră, piatra s'a spart și râbdarea a eșit; și așa crescând ici, crescând coala, a ajuns vremea ca ea să fie sădită și în inima omului, de unde n'a mai putut ieși, deși câte o dată scapă și de- aici.

Culésă de C. G. Călinescu.

Invêț. Cacoménea Ialomița.